Dimarts 14 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 9,32-38): En aquell temps, succeí que li portaren [a Jesús] un home mut que tenia un dimoni. I expulsat el dimoni, el mut parlà. I s'admiraren les multituds, dient: «Mai no s'havia vist a Israel una cosa així!». Però els fariseus deien: «Pel príncep dels dimonis llança els dimonis» (...).

Encara existeix el dimoni?

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, fins i tot se'ns fa estrany sentir parlar del "dimoni". Encara existeix? El dimoni existí i no deixarà d'existir! Qui són els dimonis? D'on han sortit? No són forces anònimes, sinó un "algú": persones que, havent estat creades per Déu per al bé, s'han "condemnat" eternament per usar perversament llur llibertat.

Ésser "condemnat" és un etern i lamentable estat personal en el que l'ànima no troba gust en res, no vol res ni vol a ningú, ni tampoc admet ser estimada. És una auto-expulsió de la capacitat d'estimar, és el buit absolut, en el que la persona viu en contradicció amb si mateixa i l'existència de la qual constitueix realment un fracàs. Essent Déu el Bé, pot Ell acceptar això? Hem d'entendre-ho des de la perspectiva divina: la seva infinita bondat respecta la llibertat del condemnat, tot permetent que segueixi existint tal com ha escollit existir.

—Senyor, Rei sobirà, no vull més llibertat que la de servir-vos; el meu únic temor és el de contristar-vos i perdre-us eternament.